

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

1A.3 Wat onderwees Paulus en hoe ging zijn onderwijs verder?

Hij verkondigt alles wat te maken heeft met de Schrift en de plaats van Christus daarin.

1 Kor 2:2 *Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Yeshua Christus en die gekruisigd.*

Hand 13:44 *En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om **het woord Gods** te horen.*

Hand 17:2 *En Paulus ging, zoals hij gewoon was, daar binnen en behandelde drie sabbatten achtereenvolgend met hen **gedeelten uit de Schriften**.*

In de brief aan Timoteüs en Titus spreekt Paulus vaak over **de gezonde leer**. Kennelijk is er al heel snel ook een leer verkondigt die kennelijk niet zo gezond was. Over die dwaalleer en misleiding kunt u lezen in de studie nummer 1 en het boekje, getiteld: *Bent u, als christen, misschien gedeeltelijk misleid?* Waarom benadrukt Paulus telkens om vast te houden aan Gods woord, aan de Schriften, aan de gezonde leer? Hij had daar een goede reden voor, zoals we hierboven beschreven hebben. Wij moeten *ons geloof niet laten rusten op wijsheid van mensen, maar op de kracht Gods*, 1 Kor 2:5. De kracht Gods is Gods Geest die ons inzicht geeft in zijn woord, als wij tenminste de moeite nemen om dat woord ook zelf te onderzoeken en na te speuren. Wanneer u hoofdstuk 2 van 1 Korintiërs verder doorleest, wordt daar meer duidelijkheid over gegeven. Vers 13 *Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn ...* Mensen die serieus en gericht bijbelstudie doen, zullen ervaren dat er steeds meer geestelijke zaken duidelijk worden. Je begint jezelf vragen te stellen. Waarom hebben we al die jaren dit zus of dat zo gedaan, terwijl de bijbel toch duidelijk iets anders aangeeft? En waarom doen we bepaalde zaken niet, die in de bijbel wel geboden worden en andere zaken wel, waar in de bijbel nergens over gesproken wordt. Volgen wij dan toch voor een deel menselijke wijsheid in plaats van dat we Gods woord volgen? Over al deze dingen kun je alleen spreken met mensen die oprecht naar waarheid zoeken. Mensen die bereid zijn veranderingen aan te brengen in hun leven, als ze inzien dat dit Gods wil is. Gods Geest zal die gesprekken en die zoektocht sturen en begeleiden en de mensen laten groeien in kennis en genade. Bij de meeste christenen die niet gedreven worden om onderzoek te doen of te groeien in het geloof, worden deze onderzoekende mensen alleen maar gezien als dwarsliggers. In hun ogen zijn het mensen die tweedracht en scheuring veroorzaken. Maar studie in Gods woord gaat gepaard met groei naar geestelijke volwassenheid. En alles wat groeit verandert, daar moet u maar eens over nadenken. Vandaar de opmerking van Paulus in 1 Kor 4:16 *Ik vermaan u dus: volgt mijn voorbeeld.*

Hoe ging het onderwijs van Paulus verder?

1 Kor 4:17 *Juist hierom heb ik Timoteüs tot u gezonden, die mij een geliefd en trouw kind is in de Here. Hij zal u mijn wegen in Christus indachtig maken, zoals ik die **overal in elke gemeente leer**.*

1 Tim 3:14-15 *Dit schrijf ik u, hoewel ik vrij spoedig tot u hoop te komen. Mocht ik nog uitblijven, dan weet gij, hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, **dat is de gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid.***

In elke gemeente waar Paulus geweest is heeft hij **hetzelfde** onderricht gebracht. Hij heeft meerdere gemeentes opgericht, opgebouwd en onderwezen, maar allemaal op dezelfde manier, met dezelfde regels en geboden. Als wij die regels en geboden vastgehouden hadden, waren er nooit zo gigantisch veel afsplitsingen gekomen. Maar wij zijn achter mensen gaan

aanlopen en hebben in die mensen een blind vertrouwen gehad. Is onze gemeente nog wel een pijler en fundament der waarheid? Zijn onze kerken nog wel gemeentes van de *levende God*? Vragen waar ieder maar eens over na moet denken als u na het lezen van de studies gaat inzien dat we terug moeten naar onze wortels, naar Gods woord.

Timoteüs is door handoplegging door Paulus aangesteld, 2 Tim 1:6 om de gave Gods te gebruiken voor het verspreiden van Gods woord, vers 8. Timoteüs werd door Paulus zeer bekwaam geacht om zijn werk voort te zetten. 2 Tim 3:10 ***Gij daarentegen hebt volle aandacht geschonken aan mijn onderricht, wijze van doen, bedoeling, geloof, lankmoedigheid, liefde, volharding, vervolgingen en lijden*** De gave Gods, die Timoteüs had, zorgde ervoor dat hij de juiste leraar volgde. Hij had onderscheidingsvermogen om dat te kunnen doen. Hij had kennis om te weten wat juist en wat niet juist was. Hoe kwam dat? Dat kunnen we lezen in 2 Tim 3:14 ***Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wél bewust van wie gij het hebt geleerd*** Het is dus geen kwestie van gaan shoppen om te kijken waar, in welke kerk, voel ik me thuis, wie kan er interessant preken, waar is het gezellig in de kerk. Eerst moeten we nagaan waar het onderwijs nog verkondigd wordt zoals het ons ***vanuit de Schrift*** onderwezen wordt. Veel gelovigen denken dat ze op de juiste wijze zijn onderwezen en dat ze moeten blijven bij wat hen geleerd en toevertrouwd is. Maar realiseren zij zich ook ***van wie*** zij het geleerd hebben? Is hun leer volledig bijbels of zijn zij toch voor een deel onderwezen met geboden die niet bijbels zijn? Volgen zij niet veel meer de traditie en de regels die door mensen ingesteld zijn, dan dat ze het onderwijs van onder andere Paulus volgen? Durven zij dat onder ogen te zien of te onderzoeken? Nemen zij hun verantwoordelijkheid, of verschuilen zij zich achter andere mensen? Vindt u dat u zelf verantwoordelijk bent voor uw relatie met uw Schepper? U zult zelf verantwoording moeten afleggen.

Laten we eens lezen welke raad Paulus aan Timoteüs gaf met betrekking tot het verder brengen van het evangelie.

2 Tim 2:1-2 ***Gij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade in Yeshua Christus, en wat gij van mij gehoord hebt, onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten.***

Het is goed om hier wat langer bij stil te staan en dit vers verder uit te werken. Beseffen wij wel wat het woordje genade betekent in relatie met Yeshua? Door wat Hij, Yeshua, gedaan heeft zijn wij verlost, vrijgesproken van de straf van de zonde en aangenomen als zoon/dochter van God. Dat is genade, een gunst aan ons. Die genade schenkt vrede, vreugde en blijdschap. Genade versterkt het geloof en doet kennis en liefde groeien en prikkelt om een leven te leiden vol christelijke deugden. Met de kracht van die genade, moet datgene wat door Paulus verteld is doorgegeven worden. Wat Paulus dus verteld is datgene wat we terug kunnen vinden in de bijbel. Iedereen die zaken verteld die daar vanaf wijken, verteld een ander evangelie. Het evangelie is dus niet onderhevig aan mode, tijd, of welke menselijke verandering dan ook. En hier gaat het altijd fout, want wij schipperen met de leer. Uitspraken als: *dat moet nu toch kunnen – we leven niet meer in de middeleeuwen – de tijd is verandert - de mode is verandert - de moraal is verandert enz. enz.* Doordat wij zelf niet bijbelse regels zijn gaan invoeren en een deel van de bijbelse geboden hebben aangepast of afgeschaft, hebben we nu allerlei van elkaar verschillende gemeentes. Ieder heeft zijn eigen regels en allemaal zeggen ze dat ze de bijbel als gezaghebbend leerboek hebben. Wie volgen ze? Christus? Of Kefas of Apollos of de paus of de kerkenraad of hun eigen leiders?

Weet u wat voor ons een geweldig voorbeeld uit de bijbel is? Yeshua werd tot drie keer toe op de proef gesteld door de satan. Net zoals de satan Adam en Eva op de proef stelde. De satan

verdraaide de Schrift, dat is wat onze huidige geestelijke leiders ook vaak doen. Maar Yeshua antwoordde telkens: “*er staat geschreven ...*”. Het is dus belangrijk om te weten wat er geschreven staat. Het gaat er niet alleen om, wat ons onderwezen wordt, maar of dat onderwijs klopt met wat er geschreven staat. Als dat niet het geval is, dan worden we misleid. Hebt u de verzen in Matt 4:1-11 als eens grondig gelezen? Yeshua verdedigde zich met het woord van God en weet u wat het gevolg was? Vers 11 *Toen liet de duivel Hem met rust en zie, engelen kwamen en dienden Hem.* Als u Heb 1:14 leest, ziet u dat ook wij de beschikking hebben over deze engelen, deze dienende geesten. Leest u echter ook het volgende vers. Heb 2:1-3 ***Daarom moeten wij te meer aandacht schenken aan hetgeen wij gehoord hebben, opdat wij niet afdrijven. Want indien het woord, door bemiddeling van engelen gesproken, van kracht is gebleken, en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtmatige vergelding heeft ontvangen, hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil. dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd, terwijl ook God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de Heilige Geest toe te delen naar zijn wil.*** Vers 3b geeft aan naar wie wij moeten luisteren. Dat is naar de ***woorden van Yeshua en naar de woorden van hen, die het op betrouwbare wijze ons hebben overgeleverd.*** Dat zijn de schrijvers van de bijbelboeken. Daar moeten wij onze informatie uithalen.

We zullen vers voor vers behandelen en vervolgens zien wat ons dat te zeggen heeft. De vertaling uit de Groot Nieuws Bijbel laat aan duidelijkheid ook niets te wensen over.

Vers 1 begint met “*daarom*”, dat slaat op het vorige vers, dat gaat over de engelen, de dienende geesten die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil beërven. Die engelen zijn dus uitgezonden voor ons. Realiseren we ons dat? Denken we daar wel eens over na? Geloven we dat ook of geloven wij alleen datgene wat we daadwerkelijk kunnen waarnemen met onze zintuigen en geloven we niet aan al het (nog) onzichtbare? Het gaat over u en mij.

Het volgende woord is “*moeten*”, dat betekent dat het noodzakelijk is, dat het nodig is om een doel te bereiken. Gods woord geeft ons hier opdracht om in actie te komen en wij kunnen laten zien dat het ons ernst is. Als wij ook die noodzaak onderkennen zal er dus iets van ons uit dienen te gaan waardoor wij gehoor (gaan) geven aan die oproep van Gods woord.

“*Te meer*”, betekent nog overvloediger, in hogere en meerdere mate. Wij dienen daar dus bijzondere aandacht aan te besteden, meer dan normaal mee bezig te zijn. Elk woord afzonderlijk behandelen betekent meer zicht krijgen in de rijkdom van Gods woord enerzijds, maar ook een grotere verantwoordelijkheid anderzijds.

“*Aandacht schenken*”, wil zeggen dat je de zaak wat dichterbij probeert te krijgen, je gaat je er meer op toeleggen, je geeft je er als het ware aan over. Je raakt er op positieve wijze aan verslaafd.

“*Horen*”, betekent, in overweging nemen wat gezegd wordt, begrijpen, leren in de zin van iets inzien wat verteld wordt, met als gevolg er ook gehoor aan geven.

“*Opdat*”, nu wordt de reden vermeld waarom we dat moeten doen en dat is dus belangrijk om te weten, zodat we beseffen waarom ons iets wordt medegedeeld en opgedragen.

“*Afdrijven*”, eigenlijk staat er voorbij stromen, dat slaat op een schip dat een vaste koers moet varen om een plaats te bereiken maar er voorbij stroomt, dus uit de koers raakt. Geestelijk gezien is dat afglijden, afdrijven en vervreemd raken. In dat geval gaat het over het evangelie zoals we nog zullen zien en de weg die wij moeten gaan bewandelen (gaan varen) in het leven nadat we de blijde boodschap gehoord hebben, zodat ook wij het doel bereiken.

Dus vanwege het beërven van dat heil moeten wij meer aandacht besteden aan hetgeen wij gehoord hebben. Nou hebben wij in ons leven al heel wat gehoord, ik bedoel op het gebied van bijbelonderricht. Er zijn mensen die verschillende kerken bezocht hebben en toch telkens weer een iets andere uitleg gehoord hebben van hetzelfde vers. Als je nu aan al die verschillende uitleggingen die je overal hoort meer aandacht gaat besteden, wordt het op den duur erg verwarrend en vaak tegenstrijdig. Maar waar moet je dan wel naar horen? Wat tracht de bijbelschrijver ons hier duidelijk te maken en waar wil hij ons voor waarschuwen en welk voorbeeld geeft hij ons. Het antwoord staat in de verzen die volgen.

We beginnen eerst met de waarschuwing. Vers 2 zegt dat het woord dat door engelen gesproken is van kracht is gebleken en dat elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtmatig vergelding heeft ontvangen. Waar gaat het over? Hand 7:53 *gij, die de wet ontvangen hebt op beschikking van engelen, doch haar niet hebt gehouden.* Gal 3:19 *Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de belofte sloeg, en zij is op last van God door engelen in de hand van een middelaar gegeven.* We lezen dat de wet, de Tora, **hetgeen, onderwijzing betekent**, door engelen via Mozes aan het volk Israël gegeven werd en die wet moest gehoorzaamd worden. Als dat niet gebeurde bestrafte God de ongehoorzaamheid en de overtreding. Ze ontvingen rechtmatige vergelding, dat is de straf die stond op overtreding. Er staat dat ze de onderwijzing niet opgevolgd hadden, Hand 7:53. Ze hadden er geen of te weinig aandacht aan geschonken.

Wij zijn in Heb 2, vers 1 wakker geschud en in vers 2 gewaarschuwd en nu gaat de onderwijzing verder in vers 3.

“*Ontkomen*”, dat is ontvluchten, wegvluchten, ontsnappen aan de rechtmatige vergelding voor ongehoorzaamheid. Hoe we kunnen ontkomen zegt het vervolg van de verzen.

Als *wij* geen ernst maken met zulk een heil zullen we niet eens ontkomen staat er! Ernst maken wil zeggen de zaak serieus nemen, dat is een degelijke tot nadenken en plichtsbetrachting neigende gemoedsgesteldheid. Het vraagt opnieuw actie van ons. Het is de tweede keer dat het belang van deze zaak benadrukt wordt. Eerst stond er dat we meer aandacht moesten schenken aan hetgeen wij gehoord hebben, en nu staat er dat we ernst moeten maken met ons heil, u en ik. Die verantwoordelijkheid kunnen we niet afschuiven op een ander. Wat is nu dat heil?

Heb 4:2 *Want ook ons is het evangelie verkondigd, evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden.* Het is het goede nieuws van bevrijding en behoud, voor ons, verworven door Yeshua. Het is de boodschap die ook ons gebracht is en die ziet op het verleden, het offer van Yeshua maar ook op de toekomst, het Koninkrijk van God.

We weten nu hoe het volk Israël de onderwijzing ontvangen heeft, door engelen, en hoe daar op gereageerd werd door dit volk. In Ezechiël 20 wordt dit uitvoerig beschreven. Nu de vraag, hoe hebben wij de onderwijzing ontvangen en hoe reageren wij erop? Het antwoord staat in het vervolg van vers 3.

De onderwijzing is allereerst verkondigd door de Here en ten tweede door hen die het gehoord hebben en tot slot de vermelding dat het op *betrouwbare wijze* ons is overgeleverd. Degenen die hier met “hen” aangeduid worden zijn de schrijvers van het Nieuwe Testament. Wij hebben dus door de Zoon zelf (zie ook Heb 1:2) en door de door de Heilige Geest geïnspireerde schrijvers, de onderwijzing ontvangen. Aangezien Yeshua gisteren en heden en in alle eeuwigheid dezelfde is, moeten wij er dus wel ernst mee maken.

U weet dat het volk Israël alles is overkomen ons ten voorbeeld en ter waarschuwing, opdat wij niet dezelfde fouten zouden maken 1 Kor 10:6;11. Zij hebben geen ernst gemaakt met de onderwijzing, Heb 4:11. Daarom worden wij keer op keer gewaarschuwd om dit wel te doen. Het gaat om ons heil, hoe bewust zijn we ons daarvan? Hoe groot is onze honger en dorst naar dat levende woord t.o.v. allerlei aardse zaken in dit leven?

Ernst maken is niet op de eerste plaats doen wat er gepredikt wordt. Het is vooral dagelijks de Schriften nagaan of de dingen zo zijn als ze verteld worden. Alles toetsen en het goede behouden, zodat we niet afdrijven.

U moet dus ook deze 3 verzen uit de Hebreeënbrief en de verwijzingen naar andere verzen die we aangehaald hebben voor uzelf of met andere broeders en zusters natrekken.

Laten we ons dus laten leiden door Yeshua en door hen die het opgeschreven hebben voor ons. Voor zover wij het begrijpen, wil God dat we dat samen lezen, bestuderen en vooral zichtbaar maken in ons leven.

Als we de eerste hoofdstukken uit de Hebreeënbrief lezen zien we regelmatig de vergelijking die getrokken wordt tussen het volk Israël en de gemeente en worden we telkens gewaarschuwd niet te handelen zoals zij deden, maar aandacht te schenken aan het woord van God en ons oog gericht te houden op de Leidsman Yeshua.

Heb 3:13 *....maar vermaant elkaar dagelijks zolang men nog van een heden kan spreken, opdat niemand van u zich verharde door de misleiding van de zonde.*

Heb 6:9-12 geeft een aantal zeer bemoedigende verzen die ons kracht geven om te volharden.

Ps 119:105 *Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.*

Ps 119:130 *Het openen van Uw woord verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht.*

Joh 7:38a *Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt!!!* Geloven dient te gebeuren zoals de "Schrift zegt". Telkens worden wij in Gods woord geconfronteerd met uitspraken die in ons onderwijs nauwelijks aandacht krijgen. Ons wordt altijd verteld dat we de regels van onze kerk moeten volgen, maar dat staat niet in de bijbel. Wij dienen ons geloof in Yeshua op te bouwen op de wijze die in de "Schrift" uiteengezet wordt. Dat kan enorm verschillen met wat in de diverse verschillende geloofsgemeenschappen verteld wordt. Hebt u ook het vervolg van bovengenoemd vers gelezen? Joh 7:38b *stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien!* Is dat bij u het geval? De betekenis van het woord "stromen" is: een stroom, een rivier, een stortvloed, een overstroming. Dat geeft aan dat u verschrikkelijk enthousiast bent over Yeshua en daar ook van wilt getuigen. Is dat niet het geval, dan gelooft u wel in Yeshua, maar wellicht gelooft u dan niet of niet helemaal in Hem *zoals de Schrift zegt*. Dat kan een wezenlijk verschil uitmaken.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.